

2009. január 15., csütörtök

56. hangsúlyozza, hogy szükséges a politikai pártok fejlesztése, a nemzetgyűlésen belül az adott témákra összpontosító bizottságok létrehozása, a civil társadalom és a média számára nyújtott támogatás prioritásként történő meghatározása; úgy véli, hogy a nemzetközi közösség kötelessége, hogy teljes egészében vagy részben finanszírozza a választási költségvetést, valamint hogy támogassa az afgán választójogi törvény valamennyi, többek között a jelöltek átvilágítására vonatkozó rendelkezésének végrehajtását;

57. tekintettel a közelgő 2009-es afgán elnökválasztásra és a 2010-es afganisztáni parlamenti választásokra felszólítja a Bizottságot és az afgán kormányt, hogy továbbra is nyújtson bátorítást és megfelelő anyagi támogatást a nők politikai emancipációjának elősegítésére irányuló tevékenységek számára, elsősorban a régiókban, mivel a legutóbbi tartományi tanácsi választások során nem volt elég női jelölt a tanácsokban a nők számára kialakított 124 mandátum betöltésére;

58. úgy véli, hogy a Bizottságnak növelnie kell a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelemre fordított erőforrásokat, és javasolja, hogy az adományozók közössége tegyen meg minden erőfeszítést, hogy a termelők a kábítószer-növényeket helyettesítő tevékenységből elegendő jövedelemhez juthassanak, a máktermeléssel való végleges felhagyás biztosítása érdekében;

59. emlékeztet a Parlament által a Tanácshoz intézett, az ópium orvosi célokra történő afganisztáni termesztéséről szóló 2007. október 25-i ajánlásra ⁽¹⁾, amelyben ellenezte az integrált fejlesztési programok keretében a füstölés alkalmazását a mák kiirtásának eszközeként Afganisztánban, és felajánlotta segítségét a „Mák az orvostudományért” tudományos kísérleti projekt lehetőségeinek és megvalósíthatóságának megvitatása terén;

*
* *

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Afganisztáni Iszlám Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő alkalmazása

P6_TA(2009)0024

Az Európai Parlament 2009. január 15-i állásfoglalása a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 2002/73/EK irányelv átültetéséről és alkalmazásáról (2008/2039(INI))

(2010/C 46 E/13)

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2003. december 16-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 651. o.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2009. január 15., csütörtök

- tekintettel a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EKG tanácsi irányelvet módosító 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,

  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6–0491/2008),
- A. mivel a demokrácia és a jogállamiság – a Szerződésben rögzített – elvei alapján elvárható, hogy a jogalkotó kövesse nyomon az általa elfogadott jogszabály végrehajtását,
- B. mivel a Parlament társjogalkotóként végzett feladata a 2002/73/EK irányelv végrehajtásának ellenőrzésében a Bizottság által rendelkezésre bocsátott információ elégtelensége miatt igen bonyolult; ezzel kapcsolatban információkérő levelet küldtek a nemzeti parlamentek illetékes bizottságaihoz és esélyegyenlőségi szerveihez, amelyre 27 nemzeti parlament és 16 nemzeti esélyegyenlőségi szerv válaszolt,
- C. mivel a 2002/73/EK irányelv fontos mérföldkő a nők és férfiak közötti egyenlőség felé vezető folyamatban, valamint általában a nemi alapú hátrányos társadalmi megkülönböztetés felszámolásában,
- D. mivel a 2002/73/EK irányelv tartalmazta a közvetlen és közvetett megkülönböztetés, a zaklatás és a nemi zaklatás fogalmának meghatározását, tiltotta a nők terhesség vagy szülési szabadság miatti hátrányos megkülönböztetését, továbbá rendelkezett azzal a joggal kapcsolatban, hogy a munkavállaló szülési, apasági vagy örökbefogadási szabadság után ugyanabba vagy egyenértékű beosztásba térhessen vissza azon tagállamokban, amelyek elismerik e jogokat,
- E. mivel a tagállamok a 2002/73/EK irányelv átültetése terén 2005. október 5-ig az alábbi kötelezettségeket vállalták:
- olyan testület vagy testületek kijelölése, amelyek hatásköre kiterjed a nőkkel és férfiakkal való egyenlő bánásmód előmozdítására, elemzésére, ellenőrzésére és támogatására,
  - a szociális partnerek közötti társadalmi párbeszéd intenzívebbé tétele az egyenlő bánásmód előmozdítása érdekében, többek között a munkahelyi gyakorlatok, kollektív szerződések stb. megfigyelése segítségével,
  - a megfelelő nem kormányzati szervezetekkel folytatott párbeszéd ösztönzése az egyenlő bánásmód elvének támogatása érdekében,
  - az egyenlő bánásmód tervszerű és rendszeres előmozdítása a munkahelyeken, például a nőkkel és férfiakkal való egyenlő bánásmóddal kapcsolatos rendszeres információkat tartalmazó vállalati esélyegyenlőségi jelentések készítésével,
  - az irányelv megsértésének valódi szankcionálására irányuló hatékony intézkedések meghozatala, amelyekben az áldozatoknak nyújtandó kártérítést nem szabad felső érték meghatározásával korlátozni, néhány korlátozott számú esetet kivéve,
  - a nemi alapú megkülönböztetés vagy zaklatás áldozatait támogató személyeknek az áldozatokkal egyenlő védelemben kell részesülniük a hátrányos elbánással szemben,

⁽¹⁾ HL L 269., 2002.10.5., 15. o.

2009. január 15., csütörtök

- négyévente jelentés készítése a Bizottság számára azokról a meghozott intézkedésekről, amelyekkel sajátos előnyöket biztosítanak a szakmai tevékenységekben alulreprezentált nem számára, valamint ezen intézkedések végrehajtásáról,
  - a jelen irányelvbe ütköző szerződések vagy megállapodások rendelkezéseinek módosítása vagy semmissé tétele,
- F. mivel a 2002/73/EK irányelv végrehajtásának lassúsága vagy alacsony színvonala veszélyeztetné a lisszaboni stratégia végrehajtását és az EU társadalmi és gazdasági kapacitása által nyújtott lehetőségek teljes körű kiaknázásának lehetőségét,
- G. mivel sok tagállamnak nehézséget okozott a 2002/73/EK irányelv átültetése, különösen a munkához jutás, a szakképzés, a szakmai előmenetel és a munkahelyi körülmények tekintetében a nemek közötti egyenlőség javítását és a megkülönböztetés csökkentését szolgáló, konkrét és megfelelő intézkedések jogszabályaikba történő bevezetése,
- H. mivel a nemek közötti esélyegyenlőséget e területeken figyelembe kell venni,
- I. mivel a nemek más társadalmi és politikai szempontok szerinti megkülönböztetését tovább rontja a nemek között létező bérszakadék, különösen az úgynevezett női és férfi gazdasági ágazatokban,
- J. mivel a nők gazdasági függetlensége alapvető az emancipációjukhoz, és ezért a jogokkal járó foglalkoztatás személyes fejlődésük és társadalmi integrációjuk garanciája, ezért az egyenlő bánásmódra vonatkozó jogi szabályozást tökéletesíteni kell,
1. felhívja a Bizottságot, hogy gondosan kövesse nyomon a 2002/73/EK irányelv átültetését, illetve az átültetésből fakadó jogszabályok betartását, és továbbra is gyakoroljon nyomást a tagállamokra; hangsúlyozza, hogy megfelelő forrásokat kell rendelkezésre bocsátani e célok elérése érdekében;
  2. emlékeztet a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjára, és különösen a Tanács abbéli kötelezettségvállalására, hogy ösztönzi a tagállamokat az irányelvek és a nemzeti átültetési intézkedések közötti kapcsolatokat ábrázoló táblázatok elkészítésére és nyilvánosságra hozatalára; úgy véli, hogy a kapcsolatokat ábrázoló táblázatok megkönnyítenék a Bizottság dolgát a 2002/73/EK irányelv átültetésének ellenőrzése folyamán;
  3. megjegyzi, hogy a nemzeti parlamentek illetékes bizottságai és az Európai Parlament közötti, a nemzeti jogba való átültetés és a végrehajtás ellenőrzése terén folytatott szoros együttműködés közelebb hozná a nemi esélyegyenlőség kérdését a politikai döntéshozókhöz és az állampolgárokhoz;
  4. nagyra értékeli, hogy rövid idő alatt nagy számban kapott részletes válaszokat a nemzeti parlamentektől és esélyegyenlőségi testületektől az átültetés jelenlegi állásával és az ahhoz kapcsolódó problémákkal kapcsolatban;
  5. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Parlament és a Tanács számára készült, a tagállamok által 2005 végéig nyújtott információkon alapuló bizottsági jelentés még nem áll rendelkezésre;
  6. helyteleníti, hogy néhány nemzeti jogszabály nem tartalmazza megfelelően világos és egyértelmű módon a közvetlen és közvetett megkülönböztetés, a zaklatás és a szexuális zaklatás meghatározását;

2009. január 15., csütörtök

7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának alkalmazása terén több tagállam nem felel meg a 2002/73/EK irányelv előírásainak; emlékeztet, hogy a tiltott hátrányos megkülönböztetés a magán- és közszférát egyaránt érinti;

8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes nemzeti parlamentek megsértik a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazásának elvét, amikor plafonértéket határoznak meg a megkülönböztetés áldozatai részére fizetendő kártérítés vagy jóvátétel összegére nézve;

9. felhívja a figyelmet arra, hogy a nőekkel terhességük vagy szülési szabadságuk okán való hátrányos elbánás szintén hátrányos megkülönböztetésnek minősül; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok még nem ismerték el kifejezetten az ugyanabba az állásba vagy azonos beosztásba való visszatérés jogát a szülési szabadság után;

10. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a 2002/73/EK irányelv összes rendelkezését teljes mértékben, pontosan és hatékonyan átültessék a nemzeti joganyagokba és hajtsák végre azokat;

11. üdvözli azon tagállamok erőfeszítéseit, amelyek kiterjesztették vagy szigorúbban alkalmazzák a 2002/73/EK irányelv követelményeit, különösen azokat a kezdeményezéseket, amelyek új kategóriákban is védelmet biztosítanak a megkülönböztetés ellen;

12. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a munkavállalókat a szexuális zaklatást, a nemi alapú zaklatást megelőző munkakörülmények kialakítására, illetve olyan speciális eljárások kidolgozására, amelyek révén megelőzhető az ilyen viselkedés;

13. sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre kapacitást, és biztosítsanak megfelelő forrásokat a 2002/73/EK irányelvben említett, az egyenlő bánásmódot és a nők és férfiak közötti esélyegyenlőséget támogató testületek számára, és emlékeztet az irányelv azon rendelkezésére, amely e testületek függetlenségét írja elő;

14. tudomásul veszi, hogy a 2002/73/EK irányelv 8a. cikkének végrehajtásakor különböző megközelítéseket alkalmaznak, ami kiemeli az együttműködésnek és a helyes gyakorlatok cseréjének a szükségességét a tagállamok között; úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó nemzeti testületek bizottsági hálózata és az Equinet egyaránt fontos eszközök az ilyen együttműködés fokozásában, valamint a nőkkel és férfiakkal való egyenlő bánásmód terén hozott közösségi jogszabályok egységes végrehajtásának előmozdításában;

15. üdvözli a Bizottság abbéli szándékát, hogy 2009 folyamán tanulmányt készítsen az esélyegyenlőségi szervek munkájának megszervezéséről; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mérjék fel az EU-polgárok tájékozottsági szintjét az esélyegyenlőségi testületek szolgáltatásaival kapcsolatban, és hogy indítsanak tájékoztató kampányokat e szervek jobb megismertetésére;

16. felhívja a figyelmet a 2002/73/EK irányelvben biztosított jogok alacsony ismertségére a nők körében, amire a nemek közötti esélyegyenlőséggel kapcsolatos eljárások és benyújtott panaszok alacsony számából lehet következtetni; felhívja a tagállamokat, a szakszervezeteket, a munkaadókat és a nem kormányzati szervezeteket, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a nők tájékoztatására a 2005 óta hatályban lévő nemzeti jogszabályok értelmében a hátrányos megkülönböztetés áldozatai számára rendelkezésre álló lehetőségekről;

17. megjegyzi, hogy a hátrányos megkülönböztetés áldozatai csak korlátozott bizalommal viselhetnek a bírósági védelem iránt; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az áldozatok számára a jogi képviselő függetlenségét és azonnali rendelkezésre állását, erősítsék meg a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak garanciáit, és biztosítsák a 2002/73/EK irányelv értelmében védelemben részesülő rendelkező személyek védelmét ellátó, vagy mellettük tanúskodó személyek bírósági védelmét;

2009. január 15., csütörtök

18. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a tagállamok gondoskodnak-e arról, hogy a 2002/73/EK irányelv betartásában jogszerűen érdekelt áldozatokat, valamint szövetségeket és szervezeteket ne akadályozzák jogi vagy más korlátok – például túlzottan rövid határidők – abban, hogy bírósági eljárást indítsanak a megkülönböztetéssel szembeni védelem szabályainak és az egyenlő jogoknak a megsértésével kapcsolatban, vagy az áldozatok esetében abban, hogy kiálljanak a 2002/73/EK irányelv szerinti teljes körű jogai mellett más igazgatási eljárások során;

19. elismeri az esélyegyenlőségi testületek és a munkaügyi felügyeletek közötti szoros együttműködés által a diszkriminatív gyakorlatok megelőzésére és elterjedtségük felmérésére gyakorolt pozitív hatásokat; felhívja a tagállamokat, hogy ragaszkodjanak ahhoz, hogy a munkaügyi felügyelők képzésben részesüljenek a 2002/73/EK átültetéséből eredő új feladataik ellátásához, valamint az újonnan létrehozott eszközökkel, például a bizonyítási teher irányának megváltozásával kapcsolatban;

20. hangsúlyozza a nem kormányzati szervezetek által a hátrányos megkülönböztetés áldozatainak támogatásában játszott kiemelkedő szerepet; kéri az állami hatóságokat, hogy különítsenek el forrásokat a mediációs és támogatási projektek számára, amelyek kivitelezése bonyolultabb az ismeretterjesztő kampányokénál;

21. hangsúlyozza a megbízható, összehasonlítható és rendelkezésre álló mennyiségi és minőségi mutatók, valamint a nemek szerinti statisztikák fontosságát az irányelv végrehajtásában és nyomon követésében; sürgeti az esélyegyenlőségi testületeket, hogy fokozzák a független felmérések elvégzésére, a független jelentések közzétételére és a hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos kérdésekre vonatkozó ajánlások megfogalmazására irányuló erőfeszítéseiket; emlékeztet a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetének szerepére, amely a nemek közötti esélyegyenlőséggel kapcsolatos információk összegyűjtésére és elemzésére, az EU-polgárok nemek közötti esélyegyenlőséggel kapcsolatos tájékozottságának javítására, valamint a nemek közötti esélyegyenlőség érvényesítését célzó módszertani eszközök kidolgozására is kiterjed;

22. rámutat a szociális partnerek közötti társadalmi párbeszéd előmozdításának szükségességére annak érdekében, hogy a munkahelyi gyakorlatok ellenőrzése, kollektív szerződések, magatartási kódexek, kutatások, valamint a tapasztalatok és a helyes gyakorlatok cseréje segítségével alkalmazni lehessen az egyenlő bánásmód elvét;

23. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a munkaadókat arra, hogy munkavállalóikat és a munkavállalói képviselőket rendszeresen tájékoztassák nőikkel és férfikkal való egyenlő bánásmód elvének betartásával kapcsolatban;

24. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a munkaadókat arra, hogy munkavállalóikat és a munkavállalói képviselőket rendszeresen tájékoztassák a nemi esélyegyenlőséggel kapcsolatos kérdésekben;

25. ragaszkodik ahhoz, hogy nemzeti mechanizmusokat kell kidolgozni az egyenlő díjazás elvének, valamint a szülési és apasági, vagy eltartott családtag ápolása érdekében kivett szabadság után a munkahelyre való visszatérés érvényesítésének ellenőrzésére;

26. megállapítja, hogy a bérszakadék továbbra is fennáll – a nők bére átlagosan 15%-kal alacsonyabb a férfiakéhoz képest – és ez a szakadék 2000 és 2006 között csupán 1%-kal csökkent, és a vezető beosztásúak körében a nők százalékos aránya még mindig jóval alacsonyabb, mint a férfiaké; hangsúlyozza az egyenlő díjazás elvének érvényesítését célzó nemzeti mechanizmusok kidolgozásának szükségességét, és felhívja a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének kellő tiszteletben tartása mellett újítsa meg az e célt szolgáló támogató intézkedések tervezését;

2009. január 15., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell azokat a kezdeményezéseket, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a vállalatok a nők és férfiak egyenlőségét előmozdító pozitív intézkedéseket és humánerőforrás-politikákat alakítsanak ki és valósítsanak meg; felhívja a tagállamokat, hogy javasolják a vállalatok számára nemi esélyegyenlőségi tervek kidolgozását és végrehajtását, valamint a nemek egyenlő képviselésének előmozdítását a vállalatok irányító és döntéshozó szerveiben;
28. emlékezteti a tagállamokat annak fontosságára, hogy a törvények kidolgozása és végrehajtása során aktívan alkalmazzák a nemek közötti esélyegyenlőség elvét, valamint törekedjenek a családi és szakmai élet összeegyeztethetőségének magvalósítására;
29. hangsúlyozza, hogy szükség van a fogyatékkal élő nők és lányok, illetve a fogyatékkal élő gyermekek szülei előtt álló sajátos akadályok leküzdésére az oktatáshoz és a munkaerőpiachoz való egyenlő hozzáférés terén, és az intézkedéseket úgy kell kiigazítani, hogy azok valamennyi politikában magukban foglalják a nemi dimenziót, és igazodjanak az ilyen csoportok különös szükségleteihez;
30. rámutat, hogy a nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a szülői szabadság tekintetében, különösen a fogyatékkal élő gyermekek szülei számára;
31. felhívja a tagállamokat, hogy célzott intézkedésekkel vessenek véget a lányokat és fiatal nőket az iskolából a képzésbe, illetve a képzésből a szakmai életbe történő átlépés során, továbbá a gyermekek vagy rokonok gondozására szolgáló szabadság után a munkaerőpiacra való visszailleszkedés során érő megkülönböztetésnek; rámutat, hogy állami gyermekgondozási intézményekre és idősgondozásra van szükség; felhívja a tagállamok figyelmét a 2002-es barcelonai csúcstalálkozón e témákban vállalt kötelezettségekre;
32. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek és esélyegyenlőségi szervezeteknek.

A Gázai övezet helyzete

P6_TA(2009)0025

Az Európai Parlament 2009. január 15-i állásfoglalása a Gázai övezet helyzetéről

(2010/C 46 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közel-Keletről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Gázai övezet helyzetéről szóló 2006. november 16-i ⁽¹⁾, a Közel-Keletről szóló 2007. július 12-i ⁽²⁾, a Gázai övezet humanitárius helyzetéről szóló 2007. október 11-i ⁽³⁾, valamint a Gázai övezet helyzetéről szóló 2008. február 21-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1967. november 22-i 242. (S/RES/242(1967)), 1973. október 22-i 338. (S/RES/338(1973)) és 2009. január 8- 1860. (S/RES/1860(2009)) számú határozataira,
- tekintettel a polgári lakosság háború idején való védelméről szóló 1949. augusztus 12-i Negyedik Genfi Egyezményre,

⁽¹⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 324. o.

⁽²⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 579. o.

⁽³⁾ HL C 227. E, 2008.9.4., 138. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek: P6_TA(2008)0064.